

De heer Vincent Van Quickenborne
Minister van Justitie

/ Datum

30/05/2023

/ Parlementaire vraag: aanzetten tot genitale verminking (55-2-001784)

Mijnheer de Minister,

Op 24 mei 2023 heeft de Orde van Vlaamse Balies de vraag van het kabinet tot input bij de parlementaire vraag inzake het aanzetten tot genitale verminking in goede orde ontvangen.

In de parlementaire vraag wordt gesteld dat er *“zelden veroordelingen (voor vrouwelijke genitale verminking) worden uitgesproken omdat de advocaten van de verdediging schermen met het feit dat het louter strafbaar stellen van genitale verminking van vrouwen een ongelijkheid in het leven roept aangezien besnijdenis van jongens en mannen geen strafbaar feit uitmaakt.”*

De OVB heeft deze kwestie voorgelegd aan de leden van haar commissie strafrecht, die geen weet hebben van zaken waarin dit argument is opgeworpen. Zij meent ook dat als dit inderdaad regelmatig gebeurt, het Grondwettelijk Hof intussen wellicht al zou zijn gevat met een prejudiciële vraag van de rechtbanken / hoven.

Naar analogie met haar eerdere standpunten bij voorstellen tot exclusieve strafbaarstelling of verzwaring van feiten gepleegd op slachtoffers van een bepaald gender (bv. feminicide), vindt de OVB het ook in voorliggend geval problematisch in het licht van het gelijkheidsbeginsel dat de besnijdenis van jongens en mannen geen apart strafbaar feit zou kunnen uitmaken.

Los van deze inhoudelijke discussie vindt de OVB de formulering van de parlementaire vraag op zich problematisch. Als er op grond van een juridisch argument geen veroordeling wordt uitgesproken, is dit niet het gevolg van het gegeven dat een advocaat een argument maakt, maar wel dat een argument kan gemaakt worden omdat de wet dit toelaat, omwille van onduidelijkheid, een gecreëerde ongelijkheid, enz... Een advocaat werkt met het gereedschap dat hem ter beschikking wordt gesteld door de wetgever. Als dit gereedschap gebreken vertoont, kan men de advocaat niet viseren omdat hij / zij dit aankaart en opwerpt, met alle middelen van recht.

Bovendien is het wel erg kort door de bocht om de “schuld” van onvoldoende veroordelingen bij de advocatuur te leggen. Dergelijke feiten worden slechts in erg beperkte mate aangegeven en vervolgd, niet in het minst door de familiale sfeer waarbinnen zij doorgaans plaatsvinden waardoor kinderen niet snel geneigd zijn om klacht tegen ouders of familie neer te leggen.

Om deze redenen drukt de OVB de hoop uit dat de minister in zijn antwoord vermeldt dat, zelfs al zou de hypothese in de parlementaire vraag correct zijn, het de taak en zelfs de verplichting van de advocaat is om ongelijkheden aan te kaarten in het belang van zijn cliënt.

Met zeer bijzondere hoogachting,

Peter Callens, Voorzitter Orde van Vlaamse Balies

Erik Schellingen, Bestuurder Strafrecht